

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Slovenská sporiteľňa, a.s.**, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, zast. JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, proti odporkyni: **R. Č.**, bytom N., **o zaplatenie sumy 1.280,26 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3 C 239/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. marca 2014 sp. zn. 11 Co 311/2013 a proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 9. apríla 2014 sp. zn. 11 Co 311/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2013 sp. zn. 11 Co 311/2013, uznesenie Krajského súdu v Trnave z 24. marca 2014 sp. zn. 11 Co 311/2013 a rozsudok Krajského súdu v Trnave z 9. apríla 2014 sp. zn. 11 Co 311/2013 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Skalica (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 15. mája 2013, č.k. 3 C 239/2012-108 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 218,15 € s 8 % úrokom z omeškania ročne od 3. mája 2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň určil, že *„zmluvná podmienka, obsiahnutá v čl. I. bod 2 v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 25.5.2006 uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou, podľa ktorej dlžník súhlasí, aby banka vykonávala inkaso z inkasového účtu vo výške splátok a v periodicite splátok, a to aj v prípade ich zmien v súlade s úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP je neprijateľnou podmienkou“* a že *zmluvné podmienky, obsiahnuté v čl. II, bod 3, 4 Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25.5.2006 uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou, podľa ktorých všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami úverových*

podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí a zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka sú podmienkami neprijateľnými.“

Voči rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie, avšak návrh zobral späť v časti konania, o ktorej nebolo právoplatne rozhodnuté, a to v časti: „*a) istiny v sume 1.062,11 EUR, b) dlžného úroku vyčísleného ku dňu 02.05.2012 vo výške 49,09 EUR, c) dlžného úroku z omeškania vyčísleného ku dňu 02.05.2012 vo výške 358,92 EUR, d) úroku 17,7 % ročne zo sumy 1.280,26 EUR od 03.05.2012 do zaplataenia, e) úroku z omeškania 8 % ročne zo sumy 1.062,11 EUR od 03.05.2012 do zaplataenia, f) žalobcom uplatnenej náhrady trov konania.*“ Zároveň v späťvzati návrhu navrhol, aby súd späťvzatie pripustil, zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastavil na základe ustanovenia § 208 O.s.p. Navrhovateľ k späťvzatiu návrhu pripojil aj súhlas odporcu so späťvzatím.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 29. novembra 2013, sp. zn. 11 Co 311/2013 (ďalej aj „pôvodné uznesenie“) pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. V odôvodnení uviedol: „*vzhľadom na to, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť pred nadobudnutím právoplatnosti napadnutého rozsudku a odporkyňa so späťvzatím návrhu súhlasila, odvolací súd podľa § 208 O.s.p. späťvzatie žaloby pripustil, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.*“

Odvolací súd vydal opravné uznesenie z 24. marca 2014, sp. zn. 11 Co 311/2013 (ďalej aj „opravné uznesenie“) vzhľadom na návrh navrhovateľa, ktorý navrhoval opraviť chybu v písomnom vyhotovení výroku pôvodného uznesenia tak, že rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti ruší a v tejto časti sa konanie zastavuje, nakoľko odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa sa ruší a konanie zastavuje. Odvolací súd opravným uznesením opravil výrokovú časť pôvodného uznesenia tak, že správne má znieť: „*odvolací súd pripúšťa späťvzatie návrhu v napadnutej zamietajúcej časti a rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti ruší a konanie zastavuje.*“ V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ požiadal o opravu výroku uznesenia odvolacieho súdu z dôvodu, že v tomto výroku ide o chybu v písaní (zrejmu nesprávnosť) v tom, že odvolací súd neuviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa sa ruší len v napadnutej časti a v tejto časti sa konanie zastavuje, ale uviedol, že

rozsudok súdu prvého stupňa sa ruší a konanie zastavuje v celom rozsahu, a to aj napriek skutočnosti, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti istiny 218,15 € a 8 % úroku z omeškania ročne od 3. mája 2012 do zaplatenia nadobudol právoplatnosť 2. júna 2013, nakoľko v tej časti navrhovateľ nepodal odvolane. Odvolací súd dospel k záveru, že „v písomnom vyhotovení uznesenia odvolacieho súdu v jeho výrokovej časti bolo zrejme nedopatrením odvolacieho súdu neuvedené, že rozsudok súdu prvého stupňa sa ruší len v napadnutej zamietajúcej časti a v tejto časti sa konanie zastavuje, ale uviedol nesprávne, že rozsudok súdu prvého stupňa sa ruší a konanie sa zastavuje v celom rozsahu.“

Odvolací súd rozsudkom z 9. apríla 2014 sp. zn. 11 Co 311/2013 (ďalej aj „rozsudok odvolacieho súdu“) vo zvyšnej časti potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia, že „zmluvné podmienky obsiahnuté v čl. I bod 2, v čl. II bod 3,4 Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25.5.20116 sú neprijateľnými podmienkami“. Odvolací súd sa pritom v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom na ne v podrobnostiach odkázal (§ 219 ods. 2 O.s.p.)

Opravné uznesenie a rozsudok odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním. Opravné uznesenie napadol navrhovateľ z dôvodov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.) a nebol podaný návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.). Odvolací súd podľa navrhovateľa opravným uznesením o jeho predmetnom návrhu tak, ako ho podal, nielenže nerozhodol, ale v rozpore so zákonom realizoval opravu svojho uznesenia a to tak, že týmto opravným uznesením zrušil časť svojho právoplatného súdneho rozhodnutia, a to v časti, v ktorej bolo konanie o určení neprijateľných zmluvných podmienok právoplatne zastavené. Vydaním takéhoto nezákonného opravného rozhodnutia si odvolací súd podľa navrhovateľa zabezpečil možnosť opätovne, už v právoplatne rozhodnutej veci, rozhodovať o odvolaní napadnutých neprijateľných zmluvných podmienok v rozsudku súdu prvého stupňa. K dovolaciemu dôvodu, že vo veci nebol podaný návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, navrhovateľ v dovolaní uviedol, že napriek tomu, že žiaden návrh v predmetnej veci nebol podaný, odvolací súd opravným uznesením zrušil časť svojho právoplatného súdneho rozhodnutia a vytvoril si tak priestor na nové rozhodovanie, v už právoplatne ukončenej veci. Navrhovateľ uviedol, že je nepochybné, že odvolací súd takto konal bez návrhu a bez vecnej príslušnosti, ako dovolací súd. Rozsudok odvolacieho súdu napadol navrhovateľ z dôvodov, že v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.) a to z dôvodu, že súd vydal predmetný rozsudok ešte predtým, ako jeho nezákonné opravné uznesenie, ktorým si vytvoril možnosť už v právoplatne ukončenej veci nanovo rozhodovať o podanom odvolaní navrhovateľa voči výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, ohľadom určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, nadobudlo právoplatnosť, nebol podaný návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) pričom uviedol, že v celej veci bolo právoplatne rozhodnuté, odvolací súd bez návrhu účastníkov konania na obnovu konania, prípadne dovolania alebo podania podnetu na mimoriadne dovolanie, svojim rozsudkom opakovane vo veci rozhodol a rozsudok súdu prvého stupňa v pôvodne odvolaním napadnutej časti určenia, že zmluvné podmienky obsiahnuté v čl. I bod 2, v čl. II bod 3 a 4 Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25. mája 2006 sú neprijateľnými podmienkami, potvrdil a odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ tiež namietal, že sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd napriek právoplatne ukončenej veci po vydaní opravného uznesenia, ktoré ani len nenadobudol právoplatnosť, opätovne rozhodol ako dovolací súd bez podaného návrhu, event. rozhodol ako odvolací súd bez podania nového návrhu na začatie konania. Ďalej uviedol, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) pristúpil najskôr k posúdeniu otázky, či je navrhovateľom podané dovolanie procesne prípustné (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Podmienku prípustnosti dovolania posudzoval dovolací súd vo vzťahu k opravnému uzneseniu a rozsudku odvolacieho súdu samostatne.

Dovolanie navrhovateľa smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zastavené konanie pre existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata) a proti rozsudku, keďže sa odvolací súd nevysporiadal zákonným spôsobom s návrhom navrhovateľa z 27.6.2013 a v dôsledku tohto návrhu zrušil rozsudok krajského súdu a konanie vo veci zastavil uznesením zo dňa 29. novembra 2013, najvyšší súd podrobil prieskumu v rámci dovolania i toto uznesenie.

I. Rozhodovanie o uznesení sp. zn. 11 Co 311/2013 z 24. marca 2014 (opravné uznesenie). Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné. Prípustnosť dovolania navrhovateľov preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vzhľadom na obsah dovolania a so zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom je vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Navrhovateľ vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až c/ a g/ O.s.p. nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodit' nemožno.

Navrhovateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 237 písm. d/ O.s.p., lebo v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom navrhovateľa,

že v odvolacom konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p. O predmetnom návrhu navrhovateľa nielenže odvolací súd nerozhodol, ale v rozpore so zákonom realizoval opravu pôvodného uznesenia tak, že týmto opravným rozhodnutím zrušil časť pôvodného uznesenia, ktoré už bolo právoplatné a to v časti, v ktorej bolo konanie o určení neprijateľných zmluvných podmienok, právoplatne zastavené.

Procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je aj dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Dovolací súd preto opravné uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b O.s.p.).

Navrhovateľ v dovolaní namieta aj procesnú vadu v zmysle § 237 písm. e/ O.s.p. Dovolací súd uvádza, že uvedené ustanovenie dopadá na prípady, kedy súd prejednal a meritórne rozhodol vec, hoci nebola splnená jedna z procesných podmienok konania – nebol podaný (žiadny) návrh na začatie konania vo veci, ktorá nemôže začať bez návrhu. O prípad neexistencie návrhu na začatie konania ale ide len vtedy, ak chýba návrh ako procesný úkon, ktorým sa začína konanie. V predmetnom konaní nejde o prípad, že by súd konal a rozhodoval bez toho, aby bol podaný návrh na začatie konania.

Odvolací súd pri vydaní opravného uznesenia nepostupoval správne, (postup podľa § 164 O.s.p.), vzhľadom k tomu, že v takomto prípade nebolo možné vydať opravné uznesenie. Občiansky súdny poriadok v cit. ustanovení pripúšťa možnosť opravy chýb v písaní, počítaní či iných zrejmych nesprávností, ktorým sa riešia situácie pomerne často vyskytujúce sa v praxi, keď súd nesprávne označí vo výroku rozhodnutia účastníka, uvedie nesprávny dátum, či len zamení jednu číslicu za inú.

Toto ustanovenie umožňuje súdu, ktorý rozhodnutie vydal, opraviť v ňom aj bez návrhu „chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti“. Kým pojmy „chyby v písaní“, resp. „chyby v počítaní“ sú pomerne jednoznačné, je pojem „iná zrejma nesprávnosť“ relatívne neurčitým pojmom. Už vzhľadom na systematickú úpravu nápravy inej zrejmej nesprávnosti spolu s chybami v písaní a počítaní je zrejme, že na jednej strane môže ísť len o také chyby, ktoré sú podobného druhu ako chyba v písaní alebo počítaní, na druhej strane musí ísť svojím obsahom o iné než pisárske alebo počtárske chyby, ak k ich vzniku došlo okamžitým zlyhaním mechanickej alebo duševnej činnosti osoby, ktorá sa zúčastnila vyhlásení alebo vyhotovení rozhodnutia (porov. Rc 37/1969). Za zrejmu

nesprávnosť v zmysle § 164 O.S.P. tak treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný, a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejnomocenskej (autoritatívnej) vôle. Musí ísť o chybu súdu, nie účastníkov konania (súd preto nemôže postupom podľa § 164 O.s.p. odstraňovať nedostatky podaní účastníkov, ktoré zapríčinili nesprávnosť rozsudku; porov. aj 3 MCdo 21/2008). Z ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. jednoznačne vyplýva, že oprava sa môže týkať aj výroku rozhodnutia. V zhode s tým judikatúra všeobecných súdov (10 MObdoV 11/2010), ako aj ústavného súdu (I. ÚS 206/2013) uznala ako zrejmu nesprávnosť rozhodnutia nesprávny výrok o zrušení prvostupňového rozhodnutia a akceptovala jeho opravu na výrok o potvrdení prvostupňového rozhodnutia, keď takýto výrok bol jednoznačne krytý odôvodnením príslušného súdneho rozhodnutia (viď nález Ústavného súdu SR z 24. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 576/2013-30).

Chyba je len následkom náhleho zlyhania vyjadrenia alebo technického vyhotovenia (preklep). Zrejmy omyl je možné zistiť z odôvodnenia rozhodnutia. V pôvodnom uznesení nejde ani o inú zrejmu nesprávnosť, nakoľko nešlo o zrejmy nesúlad medzi výrokom a odôvodnením uznesenia. Odvolací súd v odôvodnení opravného uznesenia dokonca uvádza, že navrhovateľ „vzal návrh v celom rozsahu späť“ a podporil tak svoj výrok.

Je neprípustné, aby súd postupom podľa § 164 O.s.p. menil obsah vydaného rozhodnutia. Je potrebné prisvedčiť navrhovateľovi, že opravným uznesením odvolací súd nenaprával chybu technického charakteru vo vydanom uznesení, ale zmenil výrok právoplatného uznesenia. V takom prípade nie je prípustná oprava rozhodnutia v zmysle § 164 O.s.p. Takýmto postupom odvolacieho súdu bol porušený princíp právnej istoty (a to aj v prípade, ak by právne posúdenie odvolacieho súdu nebolo správne).

Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že aj keď navrhovateľ podal návrh na vydanie opravného uznesenia, odvolací súd mal toto podanie kvalifikovať ako opravný prostriedok, teda dovolanie.

Pri právnej klasifikácii podania súd vychádza z § 41 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. V tomto ustanovení Občianskeho súdneho poriadku ide o dôležité interpretačné pravidlo, ktorého

zmyslom je posúdiť podanie tak, aby jeho výklad zodpovedal skutočnej vôli konajúcej osoby v čase urobenia tohto úkonu.

Pri posudzovaní procesného úkonu účastníka konania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému úkonu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu úkonu, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v úkone použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu úkonu účastníka.

Ak nastane situácia, pri ktorej je potrebné skúmať otázku, či existuje rozpor medzi prejavom účastníka urobeným v úkone a jeho vôľou, je potrebné akcentovať objektívne hľadisko. Aplikujúc toto hľadisko treba mať pri posudzovaní procesného úkonu účastníka podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.) na zreteli to, ako v ňom bola navonok (objektívne) prejavovaná vôľa konajúceho, nie to, či je subjektívne (zo subjektívneho aspektu účastníka) zhoda medzi navonok urobeným procesným úkonom a vnútornou vôľou toho, kto úkon urobil.

Ani podstatný omyl účastníka medzi tým, čo procesným úkonom prejavil, a tým, čo ním prejavil chcel, nemá na účinnosť už urobeného procesného úkonu žiadny vplyv.

II. V ďalšej časti dovolania navrhovateľ navrhuje zrušiť aj rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o zvyšnej časti predmetu konania, v ktorej konanie nezastavil. Dovolací súd zrušuje aj tento rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nemá právny základ, nakoľko bol vydaný v priamej súvislosti s vydanými predchádzajúcimi chybnými rozhodnutiami odvolacieho súdu (pôvodné uznesenie a opravné uznesenie), ktoré dovolací súd v predmetnom konaní zrušuje v zmysle § 243b ods. 3 O.s.p. Úlohou odvolacieho súdu bude vysporiadať sa s touto vecou aj po meritórnej stránke.

III. Aj keď navrhovateľ nenapadol pôvodné uznesenie dovolaním, dovolací súd poukazuje na skutočnosť a už vyššie uvedené, že odvolací súd mal vychádzať pri posudzovaní návrhu na vydanie opravného uznesenia z obsahu podania a kvalifikovať ho ako dovolanie. Dovolací súd tak pristúpil k prieskumu pôvodného uznesenia. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania a rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie v celom rozsahu zastavil, nerozhodol podľa návrhu navrhovateľa a jeho očakávaní,

nakoľko navrhovateľ podal návrh na späťvzatie návrhu na začatie konanie len sčasti a konanie sa tak malo zastaviť len v tejto časti.

Uvedeným postupom odvolací súd obmedzil navrhovateľa v jeho práve na spravodlivé konanie a pri podaní návrhu na vydanie opravného uznesenia, ktoré malo byť kvalifikované ako dovolanie, mu uprel právo na spravodlivý proces a odňal právo konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných väd, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Nakoľko došlo k závažnej procesnej vade konania, dovolací súd zrušil pôvodné uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. augusta 2015

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová